

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 19/22
4.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, мр Сретка Јанковића, Весне Петровић, Драгана Ћесаровића и Марка Јоцића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Велибора Ерора, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.83/20 од 14.07.2022. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана **04. новембра 2022. године**, донео је

ПРЕСУДУ

Поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Велибора Ерора, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.83/20 од 14.07.2022. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеног АА, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 8 (осам) година**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.03.2019. године до 23.08.2019. године, док се жалба браниоца окривљеног **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 13 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.03.2019. године, када је лишен слободе, до

23.08.2019. године, када му је притвор укинут.

Окривљени је, сходно одредби члана 262 и 264, а у вези члана 261 ЗКП, обавезан да на име паушала плати суду износ од 50.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Од окривљеног АА, сходно одредби члана 87 КЗ, одузети су предмети употребљени за извршење кривичног дела – мобилни телефон марке “Alcatel” црне боје, ИМЕИ бројева ... и ..., са СИМ картицом “МТС” оператера, серијског броја ..., мобилни телефон црне боје марке “Nokia” модела ТА 1032, са корисничком картицом серијског броја ..., мобилни телефон марке “Samsung”, црне боје, ИМЕИ бројева ... и ..., са претплатничком картицом “МТС” оператера, серијског броја ..., камион марке “DAF”, регистарских ознака ..., приколица регистарских ознака ..., камион марке “DAF”, модел "FTXF 105 46", регистарских ознака ..., број шасије ..., приколица марке “Schmitz”, модел "SCS24L 13-62MB", број шасије ..., регистарске ознаке ...

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.83/20 од 14.07.2022. године, исправљена је по службеној дужности пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године, на тај начин што на страни 54. образложења пресуде, у ставу 2., у реду 5., иза речи “од”, уместо броја 10 треба да стоји број 13, а у преосталом делу пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године остаје неизмењена.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Велибор Ероп, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд закаже јавну седницу, да на исту позове окривљеног и његовог браниоца, те да усвајањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду у измењеном саставу већа на поновни поступак и одлучивање.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Кгж.бр.30/22 од 25.08.2022. године предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и потврди побијана пресуда.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног заменика Тужиоца за организовани криминал, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Николе Јоловића, који има заједничко пуномоћје са браниоцем, адвокатом Ероп Велибором, који је потписао жалбу, а на којој је суд размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писаног изјашњења Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се најпре истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 4 ЗКП, с обзиром да је на главном претресу учествовао судија

који се морао изузети, имајући у виду да је у току поступка одбрана поднела предлог да се окривљеном притвор замени одређивањем јемства у укупном новчаном износу од 75.000 евра, а који предлог је одбијен одлуком Кв-По1 бр.327/19 од 24.07.2019. године, којом је окривљеном продужен притвор, а коју одлуку је као председник већа потписала судија која је донела ожалбену пресуду, па је пре поступања у контрадикторном поступку већ заузела јасан став о кривици и тежини дела окривљеног АА, а такође је била упозната и са чињеницом да је окривљени закључио споразум са тужилаштвом, што доводи у питање непристрасност ове судије, при чему су учињене и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, у вези са чланом 318 став 2 ЗКП, с обзиром да интенција законодавца није ишла за тим да окривљеном суди у контрадикторном поступку судија који је био или је могао бити упознат са чињеницом закључења споразума о признању кривичног дела. Даље се истиче жалбом да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 у вези са чланом 84 ЗКП, с обзиром да суд своју пресуду у битноме заснива на пресретнутој телефонској комуникацији од 24.12.2018. године између ББ и ВВ, иако у том тренутку за ова лица није постојала наредба суда за примену посебних доказних радњи тајног надзора комуникација. Даље се жалбом указује да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, па није могуће испитати законитост и правилност пресуде. Жалбом се такође оспорава утврђено чињенично стање и истиче да у образложењу пресуде је само набацана чињенична грађа, да суд само парафразира садржај појединих доказа изведених током поступка, али исте не анализира, па се истиче да пресуде донете на основу закључених споразума о признању кривице ГГ, ДД, ВВ, ББ и ЂЂ се не могу користити за утврђивање битних елементата кривичног дела за које је свако од окривљених на основу споразума оглашен кривим, те да је првостепени суд своју одлуку засновао на исказима окривљених који су закључили у међувремену споразуме, а нису могли бити испитани у контрадикторном поступку.

По оцени Апелационог суда у Београду, жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 4 ЗКП, нису основани. Ово стога што чињеница да је након објављивања пресуде Спк-По1 бр.69/19 од 24.07.2019. године судија Мирјана Илић учествовала као председник већа приликом доношења решења Кв-По1 бр.327/19 од 24.07.2019. године, којим је одбијен предлог за јемство и одлучивано о притвору, не доводи у питање непристрасност ове судије. Наиме, по оцени овог суда, за доношење наведене одлуке према окривљеном о предложеном јемству било је довољно постојање основане сумње да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, што значи да није изражено уверење поступајућег председника већа о извесности чињеница о постојању кривице окривљеног и кривичног дела које му је стављено на терет, јер суд одлуку о кривици за извршена кривична дела доноси након спроведеног доказног поступка и пресуду може засновати само на чињеницама у чију је извесност уверен. Дакле, како председник већа судија Мирјана Илић није одлучивала о постојању оправдане сумње да је окривљени извршио кривично дело приликом одношења наведеног решења, то се непристрасност овог судије не доводи у питање, а супротни жалбени наводи оцењени су неоснованим.

Даље, неосновани су наводи жалбе браниоца окривљеног да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 у вези са чланом 84 ЗКП, односно да је пресуда заснована на пресретнутој телефонској комуникацији између ББ и ВВ, за која лица није постојала наредба суда за примену посебних доказних радњи тајног надзора комуникација.

Ово стога што из списка предмета произилази да је донета наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Суботици Кпп.Пов.бр.170/18 од 12.12.2018. године, која се односи на телефонску комуникацију путем телефонског броја ..., који број телефона је, поред окривљеног АА, користила и ББ, што је осуђена ББ и потврдила у исказу датом у истрази, а на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, Одељење за сузбијање организованог кријумчарења наркотика број Ку 126/19 од 15.03.2019. године, утврђено је да је од ББ привремено одузет мобилни телефон марке "Iphone" беле боје, са СИМ картицом "Теленор" оператера, број телефона ..., а потврду о привремено одузетим предметима без примедби је потписала ББ, па како је ова доказна радња предузета у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, то су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Такође се неосновано у жалби истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указујући да је изрека пресуде неразумљива, противречна себи, да пресуда нема разлога и да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а разлози који су дати да су нејасни и противречни.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је на основу изведених и савесно цењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, правилно извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу. Такође, изрека пресуда је јасна и разумљива, садржи све оно што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Такође, по оцени овог суда неосновани су жалбени наводи којима се указује да пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал којима је склопљен споразум о признању кривице за осуђене ЂЂ, ГГ,ДД, ВВ и ББ представљају доказе који су у супротности са Закоником о кривичном поступку и Уставом Републике Србије. По оцени овог суда, наведене пресуде које су донете на основу споразума о признању кривичних дела, су могле су да буду доказ у кривичном поступку, јер то није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку, при чему је првостепени суд чињенично утврђење из изрека ових пресуда крајње рестриктивно тумачио и користио, будући да је контрадикторни поступак у њиховом доношењу изостао, па је ове доказе ценио у склопу свих осталих доказа изведених на главном претресу и користио је искључиво чињенична утврђења која се односе на битне елементе кривичних дела за која је свако од ових окривљених на основу закључених споразума о признању кривице оглашен кривим, дакле, не на чињенична утврђења у односу на окривљеног АА, па овај суд оцењује да су наводи жалбе да се на таквим пресудама не може заснивати судска одлука неосновани, с обзиром да одлука у овом кривичном поступку није заснована на наведеним пресудама, већ на свим осталим доказима, који

су у току поступка изведени, а које је првостепени суд јасно образложио.

Што се тиче навода жалбе везаних за постојање још једног АА који је користио камионе у којима је пронађена опојна дрога, првостепени суд је правилно одбио као сувишан предлог браниоца да се у доказном поступку испита лице са истим именом и презименом као окривљени, који се помиње у истражним списима, на околност његовог пословног односа са осуђеним ДД и окривљеним АА, као и која је била улога окривљеног, а која улога овог лица у коришћењу теретних моторних возила, с обзиром да је правилно првостепени суд нашао да је стање ствари у погледу улоге окривљеног АА у коришћењу предметних возила у довољној мери разјашњено изведеним доказима, исказима испитаних сведока и осуђених ББ и ВВ и да би испитивање овог сведока водило непотребном одуговлачењу кривичног поступка, а при чему је јасно утврђен идентитет окривљеног.

Такође је правилно првостепени суд одбио предлог браниоца окривљеног да се у доказном поступку у својству сведока испита ЕЕ из ... на околност коришћења теретних моторних возила, у којима је пронађена опојна дрога марихуана и то у чијем притежању, на ком месту су ова возила се налазила, која је била њихова намена и која је била улога окривљеног и улога ЕЕ у коришћењу предметних возила, правилно налазећи да је стање ствари у погледу улоге окривљеног у коришћењу предметних возила у довољној мери разјашњено, како је напред наведено, изведеним писаним доказима, исказима испитаних сведока и осуђених ББ и ВВ и да би испитивање овог сведока водило непотребном одуговлачењу кривичног поступка, што је прихватио и овај суд. Наиме, предлози за извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење чињеница које су предмет доказивања, те у том циљу суд није обавезан да изведе све предложене доказе, због чега су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Жалбени наводи којима се истиче да је првостепени суд у изреци пресуде окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 13 година, док је у образложењу на страни 54 навео да је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 10 година, што је противречно, нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је првостепени суд донео решење К-По1 бр.83/20 од 14.07.2022. године, којим је исправљена по службеној дужности пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.83/20 од 20.04.2022. године, на тај начин што на страни 54. образложења пресуде, у ставу 2., у реду 5., иза речи “од”, уместо броја 10 треба да стоји број 13.

Иначе, осим наведеног, жалбама се између осталог побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем да суд није анализирао све доказе и утврдио све чињенице које су одлучне за правилно пресуђење у овој кривично-правној ствари. Међутим, по оцени овог суда, првостепени суд је на основу изведених и правилно цењених свих доказа, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, које је наведено у изреци побијане пресуде.

Првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање, ценећи наводе одбране окривљеног, а при чему је прихватио материјалне доказе у списима предмета, које је

све детаљно навео и анализирао у образложењу побиијане пресуде, те на основу увида у записник о вештачењу МУП РС, УКП, Национални центар за криминалистичку форензику од 16.03.2019. године, затим исказа сведока ЖЖ и ЗЗ, садржине телефонских разговора, које је суд детаљно све образложио. Дакле, по оцени овог суда, првостепени суд је све доказе детаљно анализирао, међусобно их повезао, те је навео које чињенице и околности из исказа сведока и осталих изведених доказа је прихватио, а које не, као и на основу којих доказа је извео свој закључак, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се истиче да суд није анализирао изведене доказе оцењени неонованим. Такође, првостепени суд је узео у обзир и пресуде донете на основу споразума о признању кривице окривљених ГГ, ДД, ВВ, ББ и ЋЋ, при чему је нашао да ове пресуде донете на основу споразума о признању кривице не везују касније суд у погледу правне квалификације у поступцима који се воде према саоптуженим, посебно јер је изведеним доказима утврдио да кривично-правне радње окривљеног АА, ГГ, ДД, ВВ, ББ и ЋЋ у виду споразумног поступања по осмишљеном и разрађеном плану криминалног деловања од стране окривљеног са јасно дефинисаном хијерархијом у односу на све осуђене, прецизно одређене улоге сваког од осуђених, дефинисан начин међусобних комуникација и степен организованости и криминалне активности осуђених, као и окривљеног АА, у многоме превазилазе оквире саизвршилаштва у кривичном делу и да је изведеним доказима поуздано утврђено да се ради о организованој криминалној групи чији је организатор окривљени АА, а што је прихватио и овај суд.

Дакле, имајући у виду све напред наведено, то је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, при чему је довољно расветлио одлучне чињенице и за свој закључак дао је јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, који је важио у време извршења кривичног дела, јер касније измењене одредбе члана 246 КЗ нису блаже по окривљеног, а није било околности које би искључивале кривицу окривљеног, па га је правилно огласио кривим за наведено кривично дело.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, сходно одредби члана 451 ЗКП, овај суд је најпре пошао од тога да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног узео у обзир да је окривљени отац малолетног детета старости 8 година, а као отежавајућу околност узео у обзир његову

ранију двоструку осуђиваност на ефективне казне затвора, од којих једном и због истоврсног кривичног дела у односу на дело за које је му се у овом кривичном поступку ставља на терет, из члана 246 став 1 КЗ, велику количину опојне дроге која је превожена и пронађена у камионима окривљеног, изражену упорност у извршењу кривичног дела, што произилази из чињенице да је окривљени и након што му је 27.02.2019. године осуђени ВВ указао да је при вожњи теретног возила у правцу Ниша, односно Републике Бугарске и при враћању теретног возила из Турске 21.02.2019. године био под мерама праћења од стране надлежних државних органа, наставио са спровођењем свог плана криминалног деловања и организовао неовлашћено превозење два камиона са приколицама опојне дроге канабис дана 14.03.2019. године са територије Републике Србије преко Републике Бугарске у Републику Турску, ради неовлашћене продаје.

Међутим, овај суд је узео у обзир чињеницу да је пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал СПК-По1 69/19 од 24.07.2019. године прихваћен споразум о признању кривичног дела СПК број 72/19 од 09.07.2019. године закључен између Тужилаштва за организовани криминал и окривљеног АА, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору. На ову пресуду жалбу је изјавио бранилац окривљеног, па је иста укинута решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1-Спк 3/19 од 27.09.2019. године и предмет враћен на поновно суђење, а након чега је решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК-По1 81/19 од 21.01.2020. године одбачен предлог и споразум о признању кривичног дела.

Имајући у виду напред наведено, односно да је окривљени пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал СПК-По1 69/19 од 24.07.2019. године осуђен на казну затвора у трајању од 8 година, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, а на коју је изјављена само жалба у корист окривљеног, то је овај суд сходно одредби члана 453 ЗКП, а ценећи околности под којима је кривично дело извршено и јачину угрожавања заштићеног добра, као и степен кривице окривљеног, поводом жалбе браниоца окривљеног, а по службеној дужности, сходно одредби члана 451 ЗКП, преиначио побијану пресуду у погледу одлуке о казни и окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 8 година, у коју му се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору, која је ближе означено у изреци првостепенe пресуде, нашавши да ће се оваквом казном затвора остварити сврха кажњавања.

По налажењу овог суда, овако одмерена казна затвора на коју је окривљени осуђен у свему је у складу са тежином учињеног кривичног дела и степеном кривице окривљеног као учиниоца, те насталим последицама и истом ће се у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар

Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија

Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић